

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 48. Concilium Carthaginense 1. Maji. 418.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Palæstina hærebat. Deinde omnes, qui aliquos eorum Sectatores novissent, ad Magistratus deferant; rei in exilium ejiciantur. Istud Rescriptum, Ravennæ datum 30. Aprilis anno 418. ad Palladium in Italia Prætorio Præfectum directum; is igitur mandatum suum conjunctim cum Monaxio, Præfecto Prætorio in Oriente, & Agricola Galliarum Præfecto, promulgavit, quo præcipitur, ut omnes, qui hujus erroris convicti fuerint, perpetuo exilio puniantur, & Bona Fisco cedant.

§. XLVIII.

Concilium Carthaginense prima Maji 418.

Interim Episcopi totius Africæ Carthagine in plenum Concilium, numero ultra ducentos, ex Provincia Bizacena, Trypolitana, Numidiæ, Mauritaniæ, Sitifien- si, Cæsariana congregati sunt. Imo aliqui ex Hispania advenere. Aurelius Carthaginensis, & Donatianus Telepsanus, Bizacenæ Primas, præerant huic Synodo, quæ in aula secreta Basilicæ Fausti, prima die Maji, Honorio duodecimo Consule, id est, anno 418. celebrata. In ea octo articuli Doctrinæ contra Pelagianos definiti, in hunc modum: *Quicumque dixerit, Adamum creatum fuisse mortalem, ita ut, si peccasset, si non peccasset, eum mori oportuisset, id est, corpore exire, non*

Zosim. Cod. can. c. 13. to. 2. Conc. pag. 1576.

to. 2. Conc. p. 1663.

Zz 4

sui

Sæculum V.

A. C. 418.

c. 2.

sui peccati merito, sed naturæ necessitate, anathema sit! quicumque dixerit, Neonatos parvulos non esse baptizandos, aut, etiam si pro remissione peccatorum baptizentur, nullum tamen ab Adamo peccatum contraxisse, quod per regenerationem esset expiandum, unde sequitur, quod forma Baptismi in remissionem peccatorum respectu ipsorum esset falsa, Anathema sit! nam,

Rom. 5. 12. quod dicit Apostolus: per unum hominem peccatum in hunc Mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt, id aliter accipi non debet, quam Ecclesia Catholica, () ubique diffusa, semper accepit.*

Cod. Rom. In aliquibus exemplis hic tertius articulus

c. 3. Phot. insertus est, in hunc modum: si quis

Cod. 13. dicat, Dominum illis verbis: in domo Patris

Joan. 14. 1. mei mansiones multæ sunt, voluisse significare, in Regno Cælorum dari locum medium, aut aliquem alium locum, in quo felices vivunt parvuli, qui ex hoc mundo exeunt

(*) Omissa voce: *Ecclesia Catholica*. Interpres tantum posuit: *die überall ausgebreitete Kirche*. pag. 248. p. IV. Hanc vocem sæpius permutat: nempe homo, extra Romanam Ecclesiam vivens, argumentum, quod ex sola hac voce formatur fortissimum, horret: semper, ubique, & ab omnibus vera Ecclesia dicta fuit Catholica; sub hoc nomine vero nunquam alia venit, quam illa, cujus Caput, & Communionis Centrum erat Ecclesia Romana.

exerunt sine Baptismo, sine quo intrare ne-
queunt in Regnum cælorum, quod est vita
eterna, Anathema sit! nam quia dixit
Dominus: quicumque non renatus fuerit
ex aqua, & Spiritu S. non potest intrare Joan. 3, 5.
in Regnum Cælorum, quis Catholicus
dubitare queat, illos, qui cohæredes Jesu
Christi esse non merebuntur, partem cum
Diabolo habituros. Qui a dextris non
stat, sine dubio a sinistris stabit. (*) Scri-
pta exempla, quæ hunc articulum conti-
nent, universim deinde novem articulos
exhibent; in aliis articulus tertius est,
qui sequitur.

Sæculum V.
A.C. 418.

Cod. Rom.
c. 4. Vulg.
c. 3. to. 2.
Conc. pag.
1664.

Quicumque dixerit, Gratiam Dei,
quæ nos per Jesum Christum justificat,
tantum prodesse ad remissionem peccato-
rum, jam commissorum, non vero etiam
boninem adjuvare, ne amplius peccet, ana-
thema sit! si quis dicat, eandem Dei Gra-
tiam per Jesum Christum nos adjuvare,
ne peccemus, in eo solum sensu, quod nos
doceat, quæ præcepta sunt, ut sciamus, quæ-
nam inquirere debeamus, & quænam devi-
tare, non vero eandem nobis dare, ut etiam
illa, quæ facienda cognoscimus, amemus,
Zz 5 &

(*) Hic bene notat Anonymus I. Causam esse
dubitandi, an hic Canon sit authenticus, quia non
in omnibus exemplis legitur, atque, etiamsi con-
staret fuisse conditum, hanc tamen opinionem ab
Ecclesia nunquam fuisse receptam.

Sæculum V. & facere possimus, *Anathema sit!* cum
A.C. 418. enim Apostolus dicat, scientiam inflare, &

I. Cor. 8. 1. Charitatem ædificare, impium est credere,
dari nobis Gratiam Jesu Christi ad id,
quod inflat, non vero ad id, quod ædificat;
quandoquidem utrumque Donum Dei est,
tam ut sciamus, quæ agenda sunt, quam
etiam agere cupiamus; ne nos scientia in-

Psal. 93. 10. flet, dum Charitas ædificat; & sicut scri-
ptum est, Deum docere hominem scientiam,
ita etiam scriptum est, Charitatem a Deo

I. Joan. 4. 7. esse.

Si quis dixerit, Gratiam Justificatio-
nis nobis ideo dari, ut facilius possimus ob-
implere per Gratiam, quod præcipimur fa-
cere per liberum Arbitrium, quasi etiam
sine accepta Gratia, etiamsi difficilius, præ-
cepta Dei adimplere valeamus, *Anathema sit!*
quippe Dominus de fructibus præ-
ceptorum Dei loquebatur, dum dixit: sine

e. 7. 6. me nihil potestis facere, & non dixit: dif-
I. Joan. 1. 8. ficilius potestis. Quod etiam dicit S. Jo-
annes Apostolus: si dixerimus quoniam pec-
catum non habemus, ipsi nos seducimus, &

Pelagius re-
futatur. veritas in nobis non est. Si quis credat,
hæc S. Apostoli verba ita accipienda, ac si
tantum humilitatis causa non deceret nos
dicere, quod peccatum non habeamus, non
vero quia revera ita est, *Anathema sit!*
subjungit enim Apostolus: Si confiteamur
peccata nostra, fidelis est, & justus, ut re-
mittat nobis peccata nostra, & emundet nos

ab omni iniquitate; inde satis patet, ipsum *Sæculum V.*
 non tantum humilitatis, sed maxime etiam *A. C. 418.*
 veritatis causa hoc dixisse. Poterat enim
 alias ita exprimere sensum suum: si dici-
 mus, quod peccatum non habeamus, infla-
 mur, & humilitas in nobis non est; sed dum
 dicit: ipsi nos seducimus, & veritas in no-
 bis non est; satis indicat, dicentem, quod
 peccatum non habeat, non veritatem, sed
 mendacium loqui.

Si quis dixerit, Sanctos, dum in ora- *c. 8. 7.*
 tione Dominica dicunt: dimitte nobis de- *Matth. 6. 12.*
 bita nostra; non pro se ipsis orare, quia
 hæc petitio ipsis non amplius est neces-
 saria, sed pro aliis, qui in eorum societate
 peccatores sunt, atque ex ea causa quemli-
 bet Sanctorum non dicere: dimitte mihi
 peccata mea, sed dimitte nobis debita no-
 stra, ita ut intelligi oporteat, justum ma-
 gis, pro aliis, quam pro se hoc petere, Ana-
 thema sit! nam S. Jacobus Apostolus San-
 ctus erat, & justus, dum dicebat: omnes *Jac. 3. 8.*
 in multis delinquimus. Et quare dicit:
 omnes? nisi ut conformia loquatur *Psal. 142. 2.*
 mo, ubi legimus: ne intres in iudicium cum
 seruo tuo? quia non justificabitur in con-
 spectu tuo omnis vivens. Et in oratione
 Sapientissimi Salomonis: nemo est, qui non *1. Paral. 6.*
 peccet! & in libro Job: qui in manu om- *36.*
 nium hominum signat, ut noverint singuli *Job. 37. 7.*
 opera sua. Ideo Sanctus, & Justus Daniel,
 postquam numero plurali orans, dixit:
 pecca-

Sæculum V. peccavimus, iniquitatem fecimus; & r
A.C. 418. li qua, quæ vere, & humiliter confitemur;

Dan. 9. 5. ne quis putet, eum potius loqui de peccatis
populi sui, quam suis, subjungit: cum or
rem, & confiterer Domino, Deo meo pec
cata mea, & peccata populi mei. Nolo

ibid. 20. dicere: peccata nostra, sed dixit: peccata
populi sui, & peccata sua, quia cum esset
Propheta prævidebat illos, qui ejus verba

c. 9. 8. male intelligebant. Qui dicunt, illa ipsa
verba Orationis Dominicæ: dimitte nobis
debita nostra, a Sanctis solum cum humili
tate, non vero cum veritate pronuntiare,
anathema sint. Quis enim hominis in
fentiam ferat, qui dum orat, non homini
bus, sed Deo mentitur! qui dicit labijs,
ut sibi dimittantur peccata, & corde dicit,
non esse peccata, quæ sibi remittantur? Hi

Prosp. Carm. Canones a S. Augustino, qui hujus Con
cilio anima erat, conditi creduntur.

§. XLIX.

Canones in causa Donatistarum.

Conc. Afric. Post hæc idem Concilium quosdam Ca
v. 84. 85. nones de unione Donatistarum con
fecit, ut definiretur, quibus Cathedrali
bus Ecclesiæ particulares, quas Episcopi
ante vel post leges Imperiales in Donati
stas latas, in sinum reduxissent, subji
ci deberent. Quomodo eorum Episcopos

Cod. Can. Diocesim partiri cum Episcopis Catholi
Fustell. c. cis oporteret. Quæ merces illorum zelo
108. 109. redderetur.